

LEDARE

Nu mörkrets furste vred

*Jubla därför, ni himlar och ni som bor i dem!
Men ve dig, du jord och du hav, ty djävulen
har kommit ner till er i stor vrede, eftersom
han vet att hans tid är kort.*

Den senaste tiden har jag av förekommen anledning samtalat med många om läget i kyrkan. Nästan alla har märkt att det inte går så bra för kyrkan just nu. Man förundrar sig och frågar sig vad som är orsaken. När kyrkan, präster eller andliga frågor når över nyhetströskeln, handlar det vanligtvis om ur kyrkans synvinkel negativ publicitet. Ibland handlar det om bråkiga präster, ibland om sekularisering. Och allt däremellan. Stundom talar man om biskoparnas hårda linje, men därefter om att kyrkan bör skärpa greppet och vara tuffare i sina tag mot de tredskande prästerna. Kyrkan förknippas med sådant som diskriminering, homofobi och olika rättsprocesser. I bakgrunden finns naturligtvis den traditionella synen versus ”nyare linjedragningar”.

En auktoritativ tidning skrev i sin ledare ”vi fick ännu inte bevittna hängningen” eftersom de gammaltroende ännu tycks leva. Andra talar om känslöstörningar, ”kortslutningsfundamentalister” osv.

Jag talade för några dagar sedan med en äldre prästbroder, som sade att han

tänker att vi nu gått in i ett nytt skede. Vi lever nu i mörkrets tidevarv. Situationen har blivit mycket spändare, konstaterade han.

När jag hörde vad han sade, tänkte jag: han har alldeles rätt. Jag hade precis tänkt på detta att ”Satan har kommit ner till er”. Många har beskrivit situationen med ungefär samma ord.

Vi var nyligen samlade till gemensamt sekreterarmöte, sex kyrkliga organisationer. Jag hade fått till uppgift att förbereda bibeltimmar om ”den levande Kristus, den levande tron, den levande kyrkan.” Efter bibeltimmen konstaterade missionsdirektor Pekka Mäkipää att till den listan kunde man foga ännu en verklighet: ”den levande själafienden”. Han har rätt.

Man kan inte enligt min mening förstå det kyrkliga läget eller livet överhuvudtaget om man inte räknar med att Gud har en motståndare. Det handlar inte bara om olika åsikter eller att man inom kyrkan uppfattar frågor på väldigt olika sätt. Naturligtvis är det så, men problemen ligger mycket djupare.

När man läser Bibeln märker man hur ofta det berättas att lärjungarna inte kände igen Herren. När de såg honom komma på vågorna i nattens mörker, blev de förskräckta, berättar Matteus. Jesus sade till dem: ”Var inte förskräckta, det är jag. Frukta inte.” (Matt. 14:25–27).

Maria kände inte igen den uppståndne Kristus. Hon trodde att Jesus var trädgårdsmästaren, berättar aposteln Johannes. På vägen till Emmaus kände de två lärjungarna inte igen Jesus, ”för deras ögon var tillslutna.”

Men det heter också att ”Satan förskapar sig till en ljusets ängel” (2 Kor. 11:14). Petrus hade precis fått bekräftelse av Jesus att han hade talat sådant som Gud hade uppenbarat för honom. ”Du är Messias, den Levande Gudens Son.” Petrus litade på detta och var säker på sin sak. När Jesus började tala om sin förestående död, tog Petrus honom av sides och började säga: ”Gud bevara! Detta skall aldrig hända dig.” Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: Gå bort ifrån mig, Satan! Du vill få mig på fall. Vad du tänker är inte Guds tankar utan människotankar.” (Matt. 16:16–22).

Jesu apostel Petrus hade fallit offer för själafienden. ”Nu mörkrets furste vred, Han vill oss trampa ned”. Han hade förfört Petrus, den ledande av Jesu apostlar. Petrus kände inte igen frestarens röst, utan trodde sig försvara Jesu intressen. Jesus avslöjade djävulens avsikter, när han försökte föreslå en annan väg för Jesus. Jesus sade både före sin död och efter döden att ”allt måste fullbordas som är skrivet om mig i Mose lag, hos profeterna och i psalmerna” (Luk. 24:44).

Hur verkar fienden idag? Säkert så att han också idag försöker få oss att överge och förneka Bibelns budskap. ”Skulle då Gud ha sagt” är hans tema från år till år, från årtusende till årtusende. Till djävulens grundegenskaper hör att han ifrågasätter Guds Ord. Därför är det avgörande, att man i kyrkan vakar över vad som förkunnas och undervisas: ”Men då folket sov, kom hans ovän och sådde ogräs mitt ibland vetet och gick sedan sin väg.” (Matt. 13:25). Det finns också i Guds rike orsak och verkan: vad människan sår, det skall hon också skörda.

Det gäller oss alla, och också kyrkan som samfund.

Guds motståndare försöker åstadkomma splittring som resulterar i ett skådespel, som alla skrattar människor åt. I Bibeln heter det att ”våra bröders åklagare har blivit nerkastad, han som dag och natt anklagade dem inför vår Gud.” (Upp. 12:10) Våra bröders åklagare...

Mörkrets furste är nu vred. Han har kommit ner i stor vrede för han vet att hans tid är kort. Han är listig, förskräcklig och stark, men det finns En som är den Starkare, som kan ta ifrån den starke hans vapen och hans kraft.

”De övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord” (Upp. 12:11). Frukta inte! Nu skall vi frimodigt skriva till verket! Kristi missionsbefallning gäller: ”gå ut och predika evangeliet för allt skapat!”

För många år sedan, när oljekrisen hade slagit till och som en följd av den en allmän depression, var jag som ung präst med på Pauligs julfest. Det var en tryckt stämning, sysselsättningsläget var ovisst, det var allvarligt, alla funderade på framtiden. När Henrik Paulig då hälsade de anställda, svarade han på sin egen fråga: vad skall man nu göra? Han sade: ”Arbeta, och be!”

Rätt förstått gäller det rådet ännu idag. Arbeta – förkunna evangeliet för allt skapat, vittna om att Jesus är Herre. Och be!

*Vår egen kraft är här för svag,
vi vore snart nedgjorda,
men för oss går till strid och slag
vår hjälte, Herrens smorda.*

En välsignad sommar

4.6.2007
Henrik Perret